

Hvis det er regeringens hensigt at gøre provenutilførslen for kommuner, der vælger statsgaranti, afhængig af, om ligningsindsatsen gennemføres i statens eller kommunens regi, er der tale om en forringelse af kommunernes vilkår. En sådan ordning vil anspre til »kassetænkning«, og det vil næppe understøtte det løbende samarbejde og de bestræbelser, der foregår om at optimere den fælles indsats imod den nationale og den internationale skattekriminalitet.

Provenu af ligningsindsatsen til »garantikommuner«

Beregningen af det statsgaranterede udskrivningsgrundlag tager udgangspunkt i de selvangivne indkomster, og afregningen er endelig. I bemærkningerne til lovforslaget angives det samtidig, at ligningsmæssige ændringer tilfalder den enkelte kommune.

Eftersom den del af lovforslaget, der omhandler de ligningsmæssige ændringer, begrundes ud fra et incitamentsynspunkt, er vi betænkelige ved, at der lægges op til to forskellige afregningsformer for garantikommuner og for øvrige kommuner.

Vi gør samtidig opmærksom på, at der foreligger en række fortolkningsproblemer med at afgrænse, hvad der forstås ved selvangivne indkomster i forhold til de ligningsmæssige ændringer.

Dette afgrænsningsproblem er velkendt såvel i Told- og Skattestyrelsen som i kommunerne i forbindelse med de årlige rapporteringer til Ligningsrådet om kommunernes ligningsindsats, og problemstillingen er forstærket i takt med, at væsentlige dele af kontrollen med lønmodtagerligningen i realiteten er lagt ud til dataleverandørerne (arbejdsgiverne).

Skatteforvaltningen bidrager gerne med uddybende bemærkninger i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Med venlig hilsen

JØRGEN SCHMIDT